

SLATINA

prameň informácií

Štvrtroční informátor Obce Zvolenská Slatina

2/2011

ročník IV.

máj 2011

Neničme, čo je naše...

Možno môj dnešný úvodník nebude niektorým čitateľom po vôli. Možno niekto povie, že je mnoho zaujímavejších tém, o ktorých by som mala písať v úvodníku. Nedá mi však nevyjadriť sa k javom, ktoré sa okolo nás dejú a bytostne sa dotýkajú nás všetkých, aj keď si to možno vôbec neuvedomujeme.

Chodíme po uliciach našej obce a možno si vôbec nevšimneme, že naše dopravné značenie je v niektorých častiach obce v úbohom stave. Nie preto, že by dopravné značky boli opotrebované alebo zničené poveternostnými podmienkami. Niektorí si na nich totiž pravidelne skúša svoju silu, ohýna rohy, oblamuje ich alebo ich celé vytrhne a pohodí o niekoľko metrov ďalej. Čo ho je po tom, že každá nová značka stojí 70 až 100 Eur a odbúrava zbytočne finančné prostriedky z obecnej pokladnice. Podobne sa zabáva s krytmi verejného osvetlenia – odtrhne, poohýna, odkopne. Čo ho je po tom, že o niekoľko hodín môže ísť okolo malé dieťa, svoje drobné pršteky strčí medzi odkryté káble a môže dôjsť k tragédii.

ÚVODNÍK

Toto všetko sa samozrejme deje pod rúskom noci a som presvedčená, že sa jedná o jedných a tých istých bezohľadných vandalov, ktorých určite tieto riadky neoslovia. Asi by bolo naivné očakávať, že s tým prestanú. Že prestanú chodiť do nášho areálu strelnice v Strieborníku, prestanú rozbíjať okná a ničiť všetko, čo im príde pod ruku. Asi neprestanú, lebo nevedia, čo so sebou. Čo so svojim voľným časom, svojou prebytočnou energiou. Ťažko možno očakávať, že začnú zmysluplnejšie využívať svoj voľný čas.

Ale ak by sa v nich predsa len niečo pohlo, ak by si uvedomili, že všetky tie zbytočné opravy financujeme z nášho spoločného rozpočtu, možno by pochopili, že by nám viac finančných prostriedkov zostalo napríklad na financovanie klubov a organizácií pôsobiacich v obci, ktorých sú možno aj oni členmi. Ak by to naozaj pochopili, mohli by sme bez obáv rozmiestniť v obci nové smetné koše a koše na psie exkrementy, ktoré nám tak chýbajú.

Alebo, že by sme im predsa len skúsili veriť a mohli dúfať, že naša nemalá investícia nebude zbytočná? Skúsime veriť, že v našej obci žijú mladí ľudia, ktorým záleží na tom, ako aj ich obec vyzerá a že to, čo je v nej a slúži nám všetkým nebudú len tak z dlhlej chvíle ničiť a devastovať. Možno nás milo prekvapia a ja v budúcich úvodníkoch budem písať o tom, akú máme uvedomelú mládež a poďakujem sa im za to, že neničia, čo je naše. Skúsime vám teda veriť a vy sa pokúste našu dôveru nesklamať! Pre spoločné dobro nás všetkých.

Mária Klimentová
starostka obce

Sčítanie ľudí, domov a bytov

V uplynulých dňoch navštívili vaše domácnosti sčítací komisári, ktorých povinnosťou bolo v dňoch od 13. mája do 6. júna 2011 roznieť a uskutočniť zber sčítacích hárkov, každý vo svojom sčítacom obvode.

Sčítanie riadi, metodicky usmerňuje a koordinuje Štatistický úrad SR, týka sa všetkých obyvateľov, bytov, budov určených na bývanie, alebo iných obývaných budov v rozhodujúcom okamihu sčítania, ktorým bola polnoc z piatka 20. mája 2011 na sobotu 21. mája 2011. Údaje aktuálne k tomuto dátumu sa zapisovali do sčítacích formulárov. Novinkou tohtoročného sčítania bola možnosť elektronického vyplnenia sčítacích tlačív. Sčítací komisári boli cez pripravený monitorovací

systém informovaní o počte formulárov vyplnených v elektronickej forme.

Práca sčítacích komisárov bola náročná a zodpovedná. Ich povinnosťou bolo roznieť a potom prevziať vyplnené tlačivá od obyvateľov, overiť úplnosť ich vyplnenia, na požiadanie pomôcť vyplniť sčítacie tlačivá a odovzdať ich obci.

Chceme sa vám aj touto cestou poďakovať za váš prístup k sčítaniu, za spoluprácu so sčítacími komisármi, za úplné a včasné vyplnenie tlačív. Pomohli ste tak úspešne zvládnuť sčítanie v našej obci a zabezpečiť úplnosť sčítania v rámci Slovenskej republiky.

Ing. Anna Pavlendová
gestor sčítania v obci

Z obsahu čísla

- Slatinský jarmok
- Základná umelecká škola Zvolenská Slatina
- Či žijeme, či umierame...
- Cyklojazda o slatinský zlatý dukát
- Kresťanské svätyne Jeruzalema
- Máj bohatý na podujatia
- MDD oslávime aj tento rok „Rozprávkovým lesom“

Medzinárodný deň detí oslávim aj tento rok „Rozprávkovým lesom“

Poznáte niekoho, kto by 1. jún nemal rád? Ja veru nie. Veď na tento dátum pripadá Medzinárodný deň detí (MDD), a to je veľký sviatok našich detúreniec. A preto, že sám sa považujem ešte za mladého, živo si pamätám, že na MDD sa ku mne dospelí správali s trochu väčšou pozornosťou a úctou. V škole som bol väčšinou ušetrený od skúšania a doma som dostal okrem pochvaly a povzbudenia aj malú odmenu. S tým skúšaním som si nie istý, či to stále v školách platí, ale jedno viem iste. Dospelí by sa mali 1. júna na chvíľu pristiaviť a spomenúť si, že doma ich okrem povinností čakajú najmä vlastné deti, ktoré ich nesmierne potrebujú. O to viac, dnes, v dobe veľkého zhonu a náhlenia je pozornosť venovaná našim deťom dôležitejšia ako inokedy. Preto rodičia, MDD nie je len o darčekom, sladkostiach, príp. McDonalde. MDD je o láske, pozornosti a úcte voči našim najmenším spoluobčanom, ktorí sú budúcnosťou, pokračovaním a nádejou našich životov.

Medzinárodný deň detí alebo aj MDD je sviatok všetkých detí, ktorý sa oslavuje nielen na Slovensku ale aj vo viacerých krajinách sveta. Medzinárodný deň detí u nás už tradične každoročne pripadá na 1. júna, ale sú krajiny kde sa oslavuje aj v iné dni roka. Na Slovensku sa už pravidelne slávi takmer 6 desaťročí, presne od roku 1952. Myšlienka Medzinárodného dňa detí vznikla na Svetovej konferencii pre blaho detí v Ženeve, vo Švajčiarsku a to v

roku 1925. Na tejto konferencii zástupcovia 54 krajín schválili deklaráciu, ktorá sa zaoberala chudobou, detskou prácou, vzdelaním a inými otázkami týkajúcimi sa detí na celom svete. Po konferencii viacero vlád zaviedlo v svojich krajinách takýto deň, s cieľom urobiť deťom radosť a zároveň poukázať na problémy týkajúce sa detí vo svete. Nie je úplne jasné, prečo práve 1. jún bol vybraný ako MDD. Avšak tento dátum je na svete najobľúbenejší, oslavuje sa vo viac ako 20 krajinách sveta.

A ani v našej obci sme na deti toho roku nezabudli. Obec Zvolenská Slatina a Komisia kultúry,

športu a mládeže pri Obecnom zastupiteľstve pripravili pre deti a ich rodičov na sobotu 4. júna 2011 už tradičný „Rozprávkový les“. Štartovať sa bude zo záhrady Penziónu Zlatý Dukát od 9.30 hod. a cieľ bude umiestnený na Strelnici „Strieborník“ tak ako aj po minulé roky. Na zúčastnených budú čakať rozprávkové postavičky, ktoré šikovné a odvážne deti odmenia. No a pre tých, ktorí dorazia až do cieľa je pripravené malé občerstvenie a samozrejme ďalší program.

Všetky deti srdečne pozývame a veríme, že aj počasie nám bude priat.

Ján Račko

Slatinský jarmok sa blíži

Už tradične začína leto nielen v našom okolí folklórnymi podujatiami a festivalmi.

Zvolenská Slatina v týchto aktivitách absentovala, preto pár nadšencov folklóru prišlo s myšlienkou zaradiť aj našu obec do veľkej folklórnej rodiny.

Na 18. a 19. júna 2011 sme pripravili trochu iné folklórne podujatie, ktorým chceme oživiť tradíciu Slatinského jarmoku a preto sme podujatiu dali názov „Slatinský jarmok“.

Začne sa tak, ako sa jarmok začať má – o 10.00 hod. bubnovaním pred Obecným úra-

dom. Bude pokračovať pozývacími sprievodmi v uliciach obce. Zároveň ale si budete už môcť pochutnať na dobrotách srbskej, maďarskej a rusínskej kuchyne. Budú pre vás variť aj naši hasiči, poľovníci, Nagyovci, Zlatý dukát či p. Lipianska. Na jarmoku si budete môcť kúpiť aj kozmetiku z kozieho mlieka, chutné perníky, trdelníky, ale aj iné dobroty, doplnky alebo ozdoby. Nebudú chýbať ani živé zvieratá. Jarmočný ruch utíchne o 16.00 hod. a vystrieda ho spev a tanec folklórnych skupín zo Srbska, Maďarska a Východného Slovenska (Rusíni).

Nebude chýbať ani domáca folklórna skupina. Deň zakončíme, ako inak, zábavou v Zlatom dukáte a v Hokejke. Celé podujatie vyvrcholí 19.6. o 9.30 hod. ekumenickou pobožnosťou v našom rímsko-katolíckom kostole.

Veríme, že sa tohto podujatia zúčastníte všetci a pozvete aj svojich blízkych a známych z okolia.

Tešíme sa na spoločné stretnutie s vami na folklórnom sviatku v našej obci – na Slatinskom jarmoku.

Prípravný a organizačný výbor

Z denníka starostky

- 10. február – Stretnutie starostov mikroregiónu Podpoľanie vo Zvolenskej Slatine
- 23. február – Fašiangové stretnutie dôchodcov
- 27. február – Oslavy oslobodenia obce
- 1.-2. marec – Regionálny ZMOS v Dudinciach
- 5. marec – Hučavské fašiangy v Lieskovci
- 5. marec – Strelecká súťaž o geletku bryndze
- 6. marec – Slávnostné služby Božie v evanjelickom a.v. chráme
- 12. marec – Valné zhromaždenie Urbariátu obce Zvolenská Slatina
- 13. marec – Oslavy MDŽ Základnej organizácie SZPB
- 27. marec – Výročná členská schôdza COOP Jednota SD
- 29. marec – Stretnutie starostov mikroregiónu Podpoľanie v Slatinských Lazoch
- 1. apríl – Prijatie učiteľov ZŠ s MŠ T.Vansovej pri príležitosti Dňa učiteľov
- 15. apríl – Vansovej Lomnička v Banskej Bystrici

Máj bohatý na podujatia

Neviem, či môže niekto povedať, že v mesiaci máj tohto roku nemal možnosť sa kultúrne a spoločensky v našej obci vyžiť. Podujatia, ktoré organizátori pripravili boli také rôznorodé a každé svojim spôsobom špecifické, že si mohol každý nájsť tú svoju „šálku kávy“. Patrí im za to všetkým vďaka a uznanie.

Hneď prvú májovú nedeľu nás dobrovoľný hasičský zbor v našej obci pozýval na prvomájový guláš v hasičskej zbrojnici. A bol asi naozaj výborný, keď popoludní o 14.00 hod. už nezostala z 200 porcií ani jedna.

7. máj bol deň konania už tradičného podujatia priaznivcov cyklistiky a cykloturistiky – Cyklojazdy o slatiniský zlatý dukát, ktorý pre nás pripravil hlavný organizátor Penzión Zlatý dukát v spolupráci s obcou. Aj pekná, slnečná májová sobota prispela k tomu, že účastníkov bolo naozaj dosť. Dobrý guláš a príjemné posedenie pri programe folklórneho súboru „Gorovec“ a pri káňtry muzike si mohli v záhrade penziónu v popoludňajších hodinách vychutnať nielen účastníci cyklojazdy, ale každý obyvateľ našej obce.

Hneď nasledujúci deň – druhá májová nedeľa patrila našim matkám. Pri príležitosti Dňa matiek boli jubilujúce matky pozvané do obradnej siene na slávnostný obrad a celá slatiniská verejnosť sa mohla zúčastniť akadémie, ktorú pripravili deti ZŠ s MŠ T.Vansovej v našej obci pod vedením svojich učiteliek pri tejto krásnej príležitosti. Kultúrny dom praskal vo švíkoch a účinkujúce deti boli ako vždy „na zjedenie“. Len škoda, že aj tým posledným vystupujúcim sa neušiel taký úžasný pohľad do preplneného hľadiska, ako tým, ktorí vystupovali na samom začiatku. Aj oni sa naň tešili a boli by si ho právom zaslúžili. Verím, že budúci rok sa to určite zmení.

O týždeň 15. mája bolo v našom kultúrnom

dome opäť rušno. Predníci z blízkeho i ďalekého okolia sa stretli na už IV. ročníku Súťaže predníkov o cenu Rinalda Oláha. A nebolo ich málo, celkom 13. Zmerali si sily v dvoch súťažných kategóriách – s hudobným vzdelaním v repertoároch podpoliansky, rómsky a iný región a v kategórii bez hudobného vzdelania. Veru bolo čo počúvať. Za sprievodnej ľudovej hudby Viliama Didiáša to bol naozaj umelecký zážitok. Aj odborná porota sa vyjadrila, že to bol veľmi silný ročník a kvalita podujatia sa s každým nasledujúcim ročníkom stále zlepšuje. Tí najlepší – Tomáš Lupták, Marek Konček, Richard Baroš a Milan Berky – boli ako vždy ocenení medailou, ktorú pre toto podujatie navrhol akademický sochár, náš rodák prof. Ján Kulich. Osobne sa tohto podujatia zúčastnil a opäť bol veľmi milo prekvapený a dojatý týmto vydareným podujatím. V prestávkach vystúpili hostia – ľudová hudba Rómske srdce z Veľkého Krtíša a orchester BOHEMIENS pod

vedením Barbory Botošovej, vnučky známeho husľového virtuóza Jána Berkyho Mrenicu st. Veľká škoda pre tých, ktorí nevyužili príležitosť a neprišli sa započúvať do tónov ľudových piesní, pretože niekoľko voľných miest v sále ešte zostalo.

Ďalšia májová nedeľa a ďalšie kultúrne podujatie. „V Slatine na svadbe“ – tak sa volalo folklórne pásmo pod réžijným naštudovaním pani Zuzany Šovčíkovej, s ktorým sa nám predstavila folklórna skupina Slatina dňa 22. mája. Pásmo bohaté na svadobné zvyky a ľudové tradície, ľudové piesne a pestré kroje bolo pastvou pre oči i pre uši. Kto prišiel, určite nelutoval. Veď vidieť na pódii tridsaťčlenný kolektív od najmladších členov po tých najstarších, mužov, ženy i deti, navzájom sa dopĺňajúcich a tvoriacich jednoliaty celok, ktorý žije a má iskru, bol určite pre každého diváka zážitok.

A ešte máme pred sebou jedno folklórne

podujatie – tradičné váľanie májov spojené s májovou veselnicou, ktoré pre nás pripravuje folklórny súbor „Gorovec“ v sobotu 28. mája.

Verím, že nebude o nič menej vydarené ako tie predchádzajúce. Už teraz sa naň teším. (V čase, keď sa ocitnú tieto noviny vo Vašich schránkach už možno bude za nami).

Ešte raz sa chcem poďakovať všetkým organizátorom týchto podujatí, pretože vďaka nim to v Slatine žije. Mesiac máj je toho naozaj dôkazom. Vďaka nim sa oživujú naše ľudové tradície, deti sa učia a travia zmysluplne svoj voľný čas. Starší spomínajú na časy dávno minulé. Je to práca náročná na čas a energiu, ale je to práca ľudí pre ľudí, človeka pre človeka a to je na tom to najkrajšie a najhodnotnejšie.

Mária Klimentová
starostka obce

Kresťanské svätyne Jeruzalema a Zvolenská Slatina

Inšpiráciu k tomuto textu mi dal „slatinčan“, ktorý predtým s ukrutným rešpektom hovoril o znaku Zvolenskej Slatiny. Konkrétne: „A čo táto koza na tejto pečiatke. Co to vlastne je a čo to tu robí“. Dosť bolestne sa ma to dotklo a snažil som sa vysvetliť, že ide o víťazného Baránka a nie o kozu a že takýto znak má aj chrám Krista Spasiteľa, ktorý stojí v centre Jeruzalema a patrí práve ev. a. v. cirkvi a každý evanjelik je tam veľmi srdečne vítaný. Nepísal by som o tom, keby takýto názor bol ojedinelý ale žiaľ takýto „slatinčan“ nie je nijako sám. Inak Víťazný Baránok a Kristus Spasiteľ sú synonymá. A ako sme sa dozili toho, že sme sa mohli sťiť práve v tomto chráme?

Pred asi dvanástimi rokmi sme sa rozhodli prvý krát navštíviť štát Izrael, pre nás Svätú Zem. Naučili sme sa od študentov zo Sýrie arabsky. Nič moc, iba základy, aby nás akože nepredali a s pár, vtedy ešte nemeckými markami, sme sa vybrali na letisko do Budapešti. Hebrejsky sme sa nemali od koho učiť a ani učebnice sme nemali k dispozícii. No na letisku sme sa naučili tie najzákladnejšie slová (poprosiť, poďakovať a pozdraviť). Skutočne, znalosť jazyka nám otvárala nielen dvere, ale aj srdcia ľudí. Nielenže to bolo lacnejšie, ale ako jednotlivci sme sa dostali tam, kde sa určite skupina pútnikov za celý autobus nedostane. O jedenásť rokov sme svoju púť zopakovali s vnúčikom Filipkom a ak dožijeme, čaká nás ešte púť s vnučkami. Dovoľme si vydať svedectvo, že tieto miesta sú skutočne posvätné v tom pre nás najhlbšom zmysle slova. Zo skúseností, ktoré máme vieme presne rozoznať pútnika od turistu. Pútnik totiž na týchto miestach ide okamžite na kolena a modlí sa, plný šťastia, že sa tam dostal. Turista zasa fotografuje doslova ako divý. Ruší ostatných v modlitbe a rozjímaní a nemá zvyčajne nijakú vnútornú účasť na posvätnosti oných miest. Najnedostojnejšie sa na týchto miestach správajú Japonci a niet sa čo čudovať, že ich do mešít a k Múru nárekov nevodia. Správajú sa totiž tak, že tam by im mohlo ísť o holý život. Tak isto mier medzi židmi, muslimami a kresťanmi je veľmi krehký a jednotlivec musí mať veľmi jemný cit pre rovnováhu. Ak ale tam niekto príde s pokojom a úctou k ich spôsobu života, cíteniu a mysleniu, je skutočne všade vrelo prijímaný.

Jeruzalem

Staré mesto, posvätné pre židov, muslimov a kresťanov je v podstate utopené v modernom meste Jeruzalem. Je také malé, že aj na Google Maps je ho dosť ťažké nájsť. Orientačným bodom je Chrámová plošina s mešitou Skalný dóm. Potom už človek rozpozná hradby starého mesta, Damašskú bránu, Jafskú bránu, horu Sion, jednotlivé uličky, chrámy. Tu je pre kresťanov jeden z najdôležitejších chrámov – Chrám Božieho hrobu.

Chrám Božieho hrobu je skutočne impozantná a obrovská stavba a nie je možné si ju s ničím pomýliť. Tak, ako išli dejiny, tak bol tento chrám stavany, búraný, obnovovaný, uctievaný a žiaľ aj znesväcovaný. Sú v ňom tri pre kresťana skutočne posvätné miesta. Predovšetkým je to Golgota s miestom (otvorom v skale) kde bol zastoknutý

Vladimír Bahýl

Kupole Chrámu Božieho hrobu. Fotografované z veže evanjelického augsburského vyznania chrámu Božieho, ktorý stojí v strede starého mesta.

Križ. Vedú k tomuto miestu z dvoch strán pomerne strmé schody. Dolu, na úrovni podlahy Chrámu je **platňa** na ktorej bol podľa tradície uložený Ježiš po tom, čo ho snali s Križa a tam ho zavinuli do plachiet. Pri tomto mieste, pri tejto platni sa trochu pristavíme. Totiž ku nej pokľakajú pútnici a najmä pútničky, ktoré vylievajú na platňu voňavky – drahé voňavky a rozotierajú ich po celom kameni vreckovkami. Tým pádom ale platňa náramne a veľmi príjemne vonia. Totiž nejde o nejaké druhotriedne, ale o špičkové, značkové voňavky. Tu je kontemplácia trochu voľnejšia, ľudia sa medzi sebou zhovárajú, uzatvárajú nové priateľstvá. Odtiaľ je len pár krokov ku kaplnke Božieho hrobu. Tá je žiaľ, vinou neznášanlivosti kresťanov, tak ako aj celý Chrám v dosť zlom technickom stave. Je pochytaná železnou konštrukciou, aby sa nerozpadla a do malého priestoru, kde je platňa, na ktorej boli zvinuté plachty, v ktorých bol Ježiš uložený v hrobe, vojde naraz najviac päť ľudí. Komplex sa otvára ráno o štvrté. Potom sa jednotlivé kresťanské denominácie striedajú v službách Božích, až do asi deviatej hodiny ráno. Potom sa Boží hrob otvára pre turistov, ktorý sa tam vzájomne prekrikujú a tlačia. Čiže hovoriť

Platňa na ktorej Ježiša zavijali do plachiet.

Platňa na ktorej boli po zmŕtvychvstání uložené plachty a šatka, ktorý mal Ježiš na hlave.

tam o nejakej kontemplácii je problematické. Pútnik, zbožný človek si skôr sadne tŕško do kúta a tam sa sústredene modlí, resp. ticho plače od šťastia, že sa na tieto miesta vôbec dostal. A nie je to nijaká hanba.

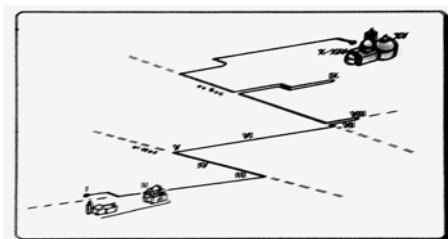
Golgotská skala.

V istom dokumente (nehodnom citácie) sme sa stretli s tvrdením, že jednotlivé kresťanské denominácie sa po skončení tých ktorých obradov navzájom „vykiadzajú“ kadidlom, doslova, aby po tých pred nami „neostal ani smrad“. Je to lož. Strávili sme v týchto priestoroch viac celých dní. Samozrejme kadidlo je pri obradoch používané ako všade inde na svete, no vydávame svedectvo, že takéto chápanie predmetného obradu je nepravdivé, lživé a dovoľme si povedať, že priam zlomyselné. No ale každý sme nejaký.

Via dolorosa

Via dolorosa je voľný priestor, kľukatí sa uličkami od miest, kde stála pevnosť Antónia až do chrámu Božieho hrobu, kde križová cesta končí. Tu je zasa problém. Nedávno sa v istom periodiku sťažoval istý „pútnik“ na hluk a stisk na tomto mieste a to ho, súdiac podľa prečítaného, dosť pohoršilo. Má pravdu. Via dolorosa ide palestínskou štvrťou Jeruzalema. Palestínci sú jednak chudobní a jednak sú to muslimovia. Ich deti – chlapi sa snažia privyrobiť si predajom všelijakých pamiatok či suvenírov. Je to pochopiteľné. Je ale určitou perličkou, že keď niekto od nich nič nekúpi, spravidla po ňom pokrikujú arabské nadávky. Ešte šťastie, že bežný návštevník „Via dolorosa“ po arabsky nevie a už vôbec nevie po arabsky nadávať.

No na „Via dolorosa“ je úplne iná situácia a atmosféra o piatej hodine ráno. Všade klud, iba reholné sestry sústredene sa modliace pri každom zastavení. Lenže to bežný „pútnik“ ešte spinká či papá na hoteli a potom sa čuduje, že tam niet duchovnej atmosféry. Nech mi tento názor kaž-

Schématická Via dolorosa od chrámu Exce homo až po Boží hrob. Od piateho zastavenia to už bolo mimo mesta a preto dnes sa musí chodiť uličkami, po schodoch sem i tam.

dý prepáči. Ale ja som to zažil a vydávam toto svedectvo. Čiže, ak chce niekto načerpať sil z posvätnosti chrámu Via dolorosa, nech tam príde zavčasu ráno. Vtedy je „architektúrou“ tohto miesta dostatočne vytvorený priestor a čas na modlitbu, zastavenie sa a na rozmyšľanie. Ako sa komu páči.

Pre vyššie naznačené a preto, že na oných miestach sme sa cítili ako v chráme, sme Via dolorosa zaradili medzi chrámy.

Getsemanská záhrada a Chrám národov

Ak sa pútnik vráti po Via dolorosa ku chrámu Ekke homo a ide ďalej popri chrámovej plošine, ktorú má po pravej strane, po chvíli sa pred ním otvorí Cedronské údolie s Olivovou horou naproti. Má to svoju zvláštnu atmosféru, lebo tam nasadené olivy dávajú aj dnes svoju úrodu a obživu roľníkom. Celkom dolu je ale záhrada, v ktorej sú podľa tradície olivy ešte z dôb Ježišových. Ale oliva sa dozrieva asi 1600 rokov. To by nebol problém. Stromy sú skutočne starostlivo udržiavané a je možné, že skutočne majú okolo 2000 rokov. No v časoch, keď neskorší cisár Titus obliehal Jeruzalem, rímski vojaci vyrúbali všetky stromy široko-ďaleko. Nie je predpoklad, že by olivy v Getsemanskej záhrade boli unikli tejto skaze. No je celkom dobre možné, že korene, ktoré zostali v zemi vyladili. Je teda možné sa stotožniť s názorom, že olivy sú ozaj z dôb pána Ježiša. Je pravdou, že občas niektorá z týchto majestátnych olív vyhynie. No na jej miesto je okamžite zasadený mládnik z ostatných alebo v predstihu vypestovaný z chradnúcej olivky.

Miesto v Chráme národov, kde sa pán Ježiš modlil a potil krvou.

Cez túto skutočne vzácnu záhradu sa ide do Chrámu národov, kde pod oltárom je skala na ktorej sa Kristus potil krvou a modlil sa. Je to veľmi pietne a pohnuté miesto. V tichu kontemplácie sa tam skutočne dajú presediť hodiny a podľa toho, čo som tam zažil, japonských turistov tam nevodia. A toto miesto (Getsemanská záhrada) nie je ani rušené palestínskymi kupcami. Iba občas sa tam nejakí zatúlajú a ponúkajú „zaručene pravé“ vetvičky z olív v Getsemanskej záhrade za celkom prijateľný peniaz. A nepočuli sme ich nadávať.

Chrám Dominus flévit

Ide vlastne o malú, nenápadnú kaplnôčku. Jej význam spočíva v tom, že podľa tradície ide o miesto z ktorého Pán pozoroval Jeruzalem a zaplakal (flévit). Pohľad na Staré mesto Jeruzalem je skutočne nádherný. Pohľadu dominuje chrámová plošina so zlatou kupolou mešity Skalný dom, kde podľa tradície je vlastne hora Moria, na ktorú Abrahám obetoval svojho syna Izáka a podľa muslimskej tradície ide o miesto na ktoré Moha-

meda preniesol za jedinú noc okrídlený kôň Burák. Za zmienku stojí, že na strane olivovej hory sa v cedronskom údolí nachádzajú hroby židov, ktorý tam čakajú na Mesiáša a na vzkriesenie. No z druhej strany Cedronu, zo strany Chrámovej hory, sú zasa muslimské cintoríny, ktorí tiež čakajú na Mesiáša za ktorého považujú tak, ako my Ježiša Krista. Tiež veria, že Ježiš (po ich Issa) ich vzkriesi v deň súdny.

Poznámka k slovu muslim: pre tých, ktorí sa s touto kultúrou stretnú. Arabčina nemá o. Nahradzuje sa u. Často, podobne ako v hebrejčine, slovo vie prečítať ten, čo ho pozná. Naviac slovo je napísané len ako retazec spoluhlások „mslm“. Číta sa sprava do ľava, teda pre nás naopak „mslm“ a samozrejme pridávajú sa samohlásky „m(u/o)sl(i)m“. Oni sami používajú podľa našich skúseností „muslim“ a preto sa prikláňame k takémuto písaniu. Inak to znamená „pravoverný“. Mohamedán má určitý pejoratívny nádych, podobne ako „luterán“, „kalvín“ a pod.

Východná stena Chrámovej hory s mešitou Al Aksa. V popredí muslimské cintoríny. Takýto je výhľad z chrámu Dominus flévit.

Chrám Krista Spasiteľa

Nemôžeme obísť tento chrám. Vlastne kvôli nemu píšeme tento text. Nemá zvláštny architektonický štýl. Ale, ak vyjdeme z Chrámu Božieho hrobu hore po schodoch, ktoré k nemu vedú a dáme sa vľavo, dostaneme sa pomerne krátkou uličkou na malé námestíčko, ktoré stojí v pomyselnom strede starého mesta Jeruzalem a sme priamo pred vchodom do tohto chrámu. Chrám patrí evanjelikom augsbuského vyznania. Vedľa neho je v ruinách špitál, ktorý slúžil pútnikom. Totiž v minulosti sa sem chodilo pešo a cez kresťanom, najmä rímskym katolíkom latinského obradu, nie príliš priateľsky naladené kraje. Preto mnohí pútnici boli v žalostnom stave a bolo sa treba o nich starať. Mnohí tam dokonca zakrátko zomreli. Chrám, tak ako každý evanjelický chrám je zariadený jednoducho. Je v ňom tak prepotrebné ticho a pokoj na modlitbu. Architektonicky je na chráme najpozoruhodnejšia jeho veža. Z nej ne nádherný pohľad na celé staré mesto. Stojí to 20 šekelov, ale nech nikto, kto tam príde túto sumu nelutuje. Autor tejto práce to mal grátis, pretože hovoril s miestnym správcom – „kostol-

Vchod do chrámu Krista Spasiteľa.

níkom“ arabsky a ako vieme, znalosť jazyka otvára nielen dvere, ale aj srdcia ľudí. A samozrejme vysvetlil mu, že v miestnom evanjelickom chráme Božom nepatrí k tzv. ročiakom. Aj obrázok číslo 1 tejto práce je urobený z predmetnej veže.

Ešte jedna zaujímavosť. Na priečení chrámu je plaketa „Vítazného Baránka“. Je to pre nás mimoriadne potešiteľné, pretože takmer rovnaký znak má Zvolenská Slatina už skoro 700 rokov. Aha, aký malý je svet.

Záver

Ako všade vo svete, aj k týmto miestam sa zliezajú ako muchy k mlieku rôzni špekulanti a priekupníci, ktorí neváhajú kupčiť s čímkoľvek, pokiaľ im je to dovolené. Židia a muslimovia v tomto smere nerobia nijaké kompromisy. Pri „múre nárekov“ (Western wall) sa nijaké suveníry nepredávajú, rovnako je to vylúčené aj v mešitách, či v ich okolí. Do niektorých je dokonca vstup povolený jedine muslimom. Čiže jednoznačne je na nás kresťanoch, či stojíme a budeme stať o posvätnosť oných miest alebo o diamanty ktorých cena je „špeciálne pre nás“. Nech sa skutočne nikto nehnevá.

Pútnícky no podľa farby pleti a vlasov nevyzerajú, že by boli z „kresťanskej“ Európy.

A celkom na koniec obrázok, ktorý snáď poteší. Takto totiž asi chodil odtiaľ Pán Ježiš. Jednoduché rúcho v kuse utkané...

Filipko a zbožný žid.

Podakovanie

Nech to prosím nikto neberie inak, ako je to napísané, ale autor tejto práce predovšetkým ďakuje Pánovi za to, že mal dostatok zdravia a síl a mohol dané miesta nielen navštíviť, ale priviesť ku nim aj viacero rodinných príslušníkov, priateľov a známych.

SLATINSKÁ ZÁKLADNÁ UMELECKÁ ŠKOLA

HEURÉKA – ZVOLENSKÁ SLATINA

Po mesiacoch príprav sa z myšlienky stáva realita. V budúcom školskom roku 2011/2012 otvára svoje brány po prvýkrát Slatinská základná umelecká škola Heuréka (SZUŠ - Zvolenská Slatina).

HEURÉKA nie je vo Zvolenskej Slatine nijakým nováčikom. Už od minulého školského roku pomáha prostredníctvom svojho SCVC zabezpečovať športové, ale i iné záujmové aktivity pre žiakov ZŠ s MŠ Terézie Vansovej. Občania, deti i mládež mali teda možnosť stretnúť sa s niektorými našimi vedúcimi, trénermi či učiteľmi už počas tohto školského roka.

Vráťme sa však k spomínanej základnej umeleckej škole, ktorá bude nosným pilierom umeleckého života detí v obci Zvolenská Slatina. Oslovili sme riaditeľku SZUŠ pani PaedDr. Mariannu Solivajovú, aby nám prezradila viac zo zákulisia ako to všetko vznikalo.

Čo bolo podnetom pre vznik Slatinskej základnej umeleckej školy – HEURÉKA?

Už niekoľko rokov pôsobím v školstve ako pedagóg, ale aj ako riaditeľka základnej umeleckej školy. Mám preto dostatok skúseností s organizáciou a fungovaním takejto inštitúcie. Zvolenská Slatina má vo svojej obci množstvo mladých ľudí, z ktorých niektorí sú mojimi priateľmi a pri našich debatách neraz zarezonovala aj otázka

škola. Prečo nemá Zvolenská Slatina vlastnú umeleckú školu? Prečo nám umeleckú činnosť musí zabezpečovať niekto iný? Slovo dalo slovo a pred rokom a pol sme našťastovali proces vzniku Slatinskej umeleckej školy.

Kto stojí za projektom Slatinskej základnej umeleckej školy?

Sú túžby, ktoré sa nepodari naplniť, ale aj také, ktoré vďaka dobrým ľuďom a nezištnej pomoci dostanú „zelenú“. Nie je to inak ani v prípade našej SZUŠ. Nebyť podpory obce, ZŠ s MŠ Terézie Vansovej a viacerých nadšencov zo Zvolenskej Slatiny, by sme dnes spolu asi nehovorili o vzniku Slatinskej základnej umeleckej školy Heuréka. Počas celého obdobia príprav musím spomenúť prínos obce, pani riaditeľky ZŠ RNDr. Dariny Purdekovej, ako aj pani zástupkyne Mgr. Márie Huliakovej, bez pomoci ktorých si neviem predstaviť najmä posledné dni. No v krátkej dobe sa Slatinčania sami presvedčia, že táto námaha stála za to a bude prínosom pre Zvolenskú Slatinu.

Niekoľko rokov pôsobí v obci aj umelecká škola zo susednej obce Očová. Nebojíte sa neúspechu?

Nie. My ideme pracovať s deťmi a pre deti Zvolenskej Slatiny. Každý kto bude chcieť priložiť ruku k dielu bude vítaný. Rodič a následne aj dieťa má právo výberu a platí to aj v školstve. Naším zámerom je stavať na kultúrnych hodnotách a histórii Zvolenskej Slatiny a odovzdať skúsenosti z pôsobenia v oblasti výchovy a vzdelávania deťom Zvolenskej Slatiny. Spolupôsobenie v regióne s očovskou umeleckou školou vidím ako pozitívum a zdravú rivalitu medzi týmito silnými

obcami. Som presvedčená, že Zvolenská Slatina nebude ťahať za kratší koniec.

Kde bude pôsobiť Slatinská základná umelecká škola?

S radosťou a vďakou môžem konštatovať, že priestory na činnosť nám poskytla ZŠ s MŠ Terézie Vansovej. Je to ideálna kombinácia, ktorá zabezpečí deťom plnohodnotné umelecké vzdelanie v priestoroch svojej základnej školy.

V synergii s centrom voľného času - HEURÉKA sa tak vytvára komplex nielen umeleckého vzdelávania, ale aj voľnočasových aktivít na posilnenie tela i ducha.

S kým rátate pri personálnom zabezpečení školy?

Máte asi na mysli, čo bude s učiteľmi, ktorí doteraz vykonávali kvalitnú prácu vo Zvolenskej Slatine pod hlavičkou očovskej umeleckej školy. V krátkom čase samozrejme ponúkneme spoluprácu týmto šikovným pedagógom. Považujem to za správne a zároveň za formu úcty k ich doterajšej práci na území Zvolenskej Slatiny. V prípade ich záujmu budeme hľadať cestu, ako nadviazať na to dobré, aby pre dieťa tento proces nevytváral zbytočné, ale hlavne nežiaduce napätie. O tejto ponuke, ktorá príde pre učiteľov, sme už informovali aj pani riaditeľku očovskej základnej umeleckej školy. Musím ale ubezpečiť rodičov a občanov, že jestvujúce odbory vieme personálne plne zabezpečiť svojimi pedagógmi a naviac pridáme aj s rozšírením ponuky!!!

Aké odbory pribudnú?

Očakávam, že už v prvom roku po prieskume záujmu detí a rodičov o odbory otvoríme minimálne jeden nový odbor. Dnes je ale trochu predčasné hovoriť, ktorý to bude. Rozhodnú deti! Všetci však veľmi dobre vieme, že rovnako ako všetko aj činnosť umeleckých škôl je priamo závislá od financií.

Kedy Vás Zvolenská Slatina uvidí takpovediac „v akcii“?

Prvým krokom k občanom bol „Deň otvorených dverí riaditeľky Slatinskej základnej umeleckej školy“, ktorý sa konal 24.5.2011 v priestoroch ZŠ Terézie Vansovej. Ďalším krokom k občanom je práve tento rozhovor.

Zároveň by som veľmi rada využila túto príležitosť, aby som pozvala deti aj rodičov 4.6. na oslavu MDD, kde budeme aktívnou súčasťou kultúrneho programu.

Je to možno predčasná otázka, ale aké vízie má Slatinská základná umelecká škola?

Tie slatinské!!!

Aké sú to?

Zvolenská Slatina je hrdá a úspešná obec. A

také chceme mať aj naše deti. V spolupráci s obcou a základnou školou HEURÉKA Slovakia vytvorí podmienky pre deti a mládež s cieľom posilniť ich hrdosť na obec, jej históriu a zvyky. Chceme, aby Zvolenská Slatina bola známa nielen kvalitnou slovenskou bryndzou, ale aj šikovnými a nadanými deťmi, ktoré má doteraz roztrúsené v inštitúciách širokého okolia. Chceme a budeme pracovať na tom, aby sme vrátili folklórny život do Zvolenskej Slatiny a slatinským deťom prostredníctvom ľudového tanca sprístupnili kultúru svojich predkov. Je pred nami veľký kus roboty a zatiaľ sme len na začiatku. Preto pro-

sím z tohto miesta občanov, rodičov a deti, aby boli nápomocní. Slatinská základná umelecká škola je ich škola, SLATINSKÁ ŠKOLA. Úspech bude úspechom nás všetkých.

A čo na záver?

Ďakujeme obci, ZŠ s MŠ Terézie Vansovej a vôbec všetkým priaznivcom tejto skvelej myšlienky za podporu, pomoc a odvedenú prácu. Veríme, že spoločnými silami dosiahneme úspech.

Tešíme sa na Zvolenskú Slatinu už v septembri tohto roka!!!

„Či žijeme, či umierame – Pánovi sme“

V cirkevnom zbore ev.a.v. cirkvi si každoročne pripomíname 50-te výročie konfirmácie, ktoré je potvrdením krstnej zmluvy. Voláme ju „Zlatá konfirmácia“. Jej účastníkmi už nie sú 12-ročné deti, ale dospelí ľudia, ktorí sa s láskou a dojatím vracajú o 50 rokov späť.

Tak aj dňa 15. mája 2011 sme zvesili zo steny zarámovanú fotografiu spred 50-tich rokov, na ktorej je v strede mladý pán farár Ondrej Žilák, obklopený 39 vtedy najmladšími ratolesťami nášho cirkevného zboru. Bol to on, ktorý nás pripravil, aby sme prvýkrát pristúpili a pochopili zmysel nezaslúženej Božej milosti odpustenia hriechov – Sviatosti večere Pánovej. Bol to on, ktorý do našich srdiec zasial vieru v niečo stále, pevné – vieru v živého Boha.

Do nášho zvolenskoslatského zboru prišiel 1. apríla 1948. V roku, keď sme väčšina z nás prišli na tento svet. Väčšinu z nás pán farár aj pokrstil – vstúpil do našich srdiec Ducha Svätého. Dnes mu nemôžeme za toto všetko osobne poďakovať, lebo pred 13 rokmi sme ho odprevadili na cestu do večného raja, k tomu, ktorému celý svoj život verne slúžil. No chceme mu vyjadriť úprimnú vďaku za tých 1040 konfirmandov v našom zbore, medzi ktorými sme boli aj my. Poďakovať za to, že do našich srdiec zasial vieru v pevný základ tohto sveta – v Ježiša Krista, ktorému predovšetkým ďakujeme za tento požehnaný sviatočný deň.

Väčšina z nás sa už nemôže poďakovať ani svojim rodičom, starým rodičom či krstným rodičom, ktorí nás k tomu slávnostnému dňu pred 50 rokmi pripravovali a my sme im v odpýtanke ďakovali za život, výchovu, naučené modlitby, za vieru, lásku a oddanosť k našej ťažko skúšanej evanjelickej cirkvi. Aspoň v myšlienkach im úprimne za všetko ďakujeme.

Pred 50 rokmi nás pri oltári stálo 39. Siestich

už povolal k sebe všemohúci Boh. Sú to Štefan Borguľa, Ján Pavlík, Ján Poliak, Milan Svetlík, Emília Tereňová zo Slatinských Lazov a Danica Žiláková. V tento deň neboli medzi nami, ale určite boli s nami.

Naše úprimné poďakovanie patrí aj terajšiemu pánovi farárovi Mgr. Jurajovi Kevickému za tento slávnostný deň, za povzbudivé slová, za uistujúce slová odpustenia. Ďakujeme za pomoc a ochotu pri príprave tejto milej slávnosti.

Ďakujeme aj sestre dozorkyni Zuzane Urbanovej, sestre kantorke pani Drobovej a nášmu spevokolu za obohatenie tohto dňa.

V našom chráme Božom máme oltárny obraz, ktorý nám už 125 rokov ukazuje cestu k Bohu. Je na ňom ukrižovaný Kristus, jeho Syn, náš Spasiteľ, ktorý pravou rukou, pravým ukazovákem smeruje k nemu. Zomieral vo veľkých bolestiach, ale pamätal na nás.

Aj my, keď budeme blúdiť týmto svetom, prídeme sem, na tieto miesta, pod tento oltárny obraz a tu načerpáme novú silu z kázaného Božieho slova, tu dostaneme utvrdenie a istotu o odpustení každého hriechu tak, ako nám to sľúbil sám Kristus. Tak ako sme tu stáli pred 50 rokmi.

Pred 50 rokmi sa o našu správnu cestu k živému Bohu starali naši rodičia, starí rodičia, krstní rodičia. Dnes sme to my, ktorí sme prebrali ich úlohu. Je na nás, a Boh to od nás žiada, aby sme privádzali k nemu naše deti a vnúčatá. Dnes sme už všetci dôchodcovia. Pamätajme, že práca pre nášho Pána znamená, že dôchodok si užijeme, až keď odídeme z tohto sveta.

A počujme Jánov hlas, ktorý hovorí:

„Nebud' neveriaci, ale veriaci! ....Toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží syn. A aby ste vierou mali – život v jeho mene.“

Ján Beňo

Podujatia II. štvrťroka 2011

1.5.2011	– Hasičský guláš na hasičskej zbrojnici
7.5.2011	– Cyklojazda o Slatinský zlatý dukát
8.5.2011	– Slávnostná akadémia pri príležitosti Dňa Matiek a 66. výročia skončenia II. sv. vojny
16.5.2011	– Súťaž predníkov o cenu Rinalda Oláha
22.5.2011	– Premiéra folklór. predstavenia folklórnej skupiny Slatine „Na slatinskej svadbe“
28.5.2011	– Váňanie májov – folklórny súbor Gorovec
2.6.2011	– Záverečný koncert ZUŠ v Očovej, alokované pracovisko Zvolenská Slatina
4.6.2011	– Deň detí – rozprávkový les
12.6.2011	– Milionárik, vedomostná súťaž MO MS (kultúrny dom Víglaš)
17.-19.6.2011	– Kultúrno-spol. podujatie „Slatinský jarmok“
30.6.2011	– Slávnostné ukončenie školského roka 2010/2011
16.7.2011	– Vatra zvrchovanosti

Spoločenská rubrika

Blahoželáme

Blahoželáme všetkým spoluobčanom, ktorí v mesiaci február, marec a apríl 2011 oslávili svoje životné jubileá a meniny. Želáme Vám teraz všetci iba samé dobré veci, pokoj, láska nech k vám letí, nech Vám hviezda šťastia svieti!

Narodili sa

Tamara Lehocá
Lukáš Vladimír Kulich
Nina Drugdová
Sarah Kučerová
Matúš Maľa
Ľubomír Ďurečka
Matej Berger

Ján Adam Bubeník
Tobias Urda
Dominika Dienešová
Adam Výboh
Jakub Putnoky
Nina Hanulíková
Kristína Hanulíková

Aby boli zdravé, spokojné a hravé, aby od prírody rástli ako z vody!

Rozlúčili sme sa

Pavol Rajčok
Anton Kučera
Zuzana Garajová

Juraj Pohanka
Mária Kováčiková
Anna Pavlendová

*Neprídeš medzi nás, čas všetko zmení,
len v našom vedomí budú žiť všetky dni,
ktoré si s nami žil a budeš prítomný
aj s chlebom na stole, aj s vázou s kvetmi,
budeš žiť naďalej v deťoch aj s deťmi...*

IX. ročník Cyklojazdy o slatinský zlatý dukát

Ďalšia pekná sobota, ďalší ročník Cyklojazdy o slatinský zlatý dukát. Siedmeho mája 2011 sa konal už jej IX. ročník.

Na štart sa o 10.00 hod. postavilo 116 cyklistov vo veku od 6 do 76 rokov. Najmladšími účastníkmi boli Saška Némethová (6 rokov) a Martinko Ágg (7 rokov). Najstarším účastníkom bol už pravidelný účastník pán Vojtech Mihálik. Z celkového počtu účastníkov bolo 9 detí, 22 žien a 85 mužov. Najviac cyklistov už tradične bolo zo Zvolena – 53, z Detvy – 12 a z domácej Zvolenskej Slatiny – 13. Zo vzdialenejších miest sa cyklojazdy zúčastnil 1 účastník z Nitry a traja zahraniční cyklisti z Třebíča v Českej republike.

O masovosti cyklojazdy svedčí fakt, že doterajších deviatich ročníkov sa spolu zúčastnilo 847 cyklistov. Už prvého ročníka v roku 2003 sa zúčastnilo 62 cyklistov. Najviac účastníkov v doterajšej histórii cyklojazdy bolo na VII. ročníku v roku 2009, až 160 cyklistov.

Celá trať cyklojazdy meria 40 km s prevýšením 250 m a vedie zo Zvolenskej Slatiny cez Zolnú, Bečov, Čerín, Čačín, Hrochoť, Hrochotský mlyn, Očovú s cieľom opäť vo Zvolenskej Slatine s jednou prestávkou v Hrochotskom mlyne.

Na bezpečnosť cyklistov dohliadali tri sprievodné vozidlá a zdravotná služba, ktorí pomáhali cyklistom v nepredvídaných situáciách. Všetko je pripravené tak, aby sa cyklisti dostali bezpečne do cieľa v Zlatom dukáte, kde každého účastníka vždy čaká pekná pamätná medaila, dobrý guláš a pekný kultúrny program. Príďte si vyskúšať svoje schopnosti aj vy v roku 2012 na v poradí už X. ročníku cyklojazdy. Už teraz sa tešíme na vašu účasť.

Organizátori cyklojazdy

Slatina prameň informácií, štvrťročný informátor obce Zvolenská Slatina. Vlastník a vydavateľ novin: Obec Zvolenská Slatina. IČO 320447
Redakčná rada: Ing. Mária Klimentová, Ing. Anna Pavlendová, Zuzana Pavlíková. Grafická úprava a tlač: BRATIA SABOVCI, s.r.o., Zvolen.
Adresa redakcie: Obecný úrad Zvolenská Slatina, ul. SNP 370/19, 962 01 Zvolenská Slatina, tel.: 045/5394212, Fax 045/5394237, e-mail: obuzvslat@mail.t-com.sk. Evidenčné číslo MK SR: EV 3164/09